

نیمه‌شب و اعلام تعطیلی مدارس

ابراهیم عمران

به مدد پیشرفت در پیش‌بینی هوا و نرم‌افزارهای موجود؛ تقریباً همگان میدانند که اوضاع آب و هوا و آزرگار این سالها (آلودگی) از چه قرار است و مانند قبل نیست که کارشناسان از صاف بودن و کمی نیمه ابری و در نهایت ابری با احتمال بارش سخن گویند! که یادآور آن حکایتی است که زنده‌یاد باستانی پاریزی از مرحوم گنجی رییس اداره هواشناسی نقل کرده بودند در کتاب گنجعلی‌خان. گویا جناب گنجی به اتفاق هم در تاکسی نشسته بودند و گوینده رادیو پیش‌بینی هوای تهران را آفتابی اعلام کرده در حالی که آسمان به شدت ابری و بارانی بود! راننده تاکسی خنده‌اش گرفته بود و با عصبانیت و صدای بلند گفت که هیچ کس نیست که به این رییس اداره هواشناسی بگوید که مگر مجبوری دروغ بگویی؟ مرد دستت را از پنجره اتاقت بیرون کن و ببین باران آن را تر می‌کند یا نه؟! آن وقت پیش‌بینی هوا را بگو! بین خانم و آقای گنجی نگاه خنده داری رد و بدل شد و راننده متوجه این تغییر چهره مسافران شد و با تعجب گفت نکند شما با رییس هواشناسی قوم و خویش باشید؟ خانم گنجی به راننده گفت که حق با شماست. ولی اگر بدانید که این دروغ آقای رییس هواشناسی در برابر دروغ‌های بزرگی که در خانه می‌گوید چقدر کوچک است به این دروغ او راضی می‌شوید! حال بعد از مطایبه و ذکر خاطره آن روزهای هواشناسی کشور؛ بد نیست نقبی به کردار اعلام تعطیلی روزهای آلوده بزنیم. وقتی از صبح شاخص بالای عدد صد و پنجاه است و تقریباً در همه گوشه‌ها قابل رویت؛ و به گفته سازمان هواشناسی در پیش‌بینی‌های آینده هم روزهای آلوده؛ دیده می‌شود؛ کمیته اضطرار چرا این همه با تاخیر و در ساعات پایانی شب، این تعطیلی مدارس را اعلام می‌کند؟! وقتی بیشتر دانش‌آموزان ابتدایی از پنجشنبه و جمعه حدس می‌زدند که شنبه تعطیل خواهد شد و برنامه روزشان را نمی‌بندند؛ چرا تصمیم‌گیران این همه اصرار بر لحظه‌های آخر دارند؟ مگر در انتهای شب خبر از وزش باد دارند؟ احتمال باران می‌رود با این دمای تقریباً بهاری؟ مگر اطمینان به کارشناسان هواشناسی ندارند؟ وزارت بهداشت، آموزش و پرورش، سازمان محیط زیست، پلیس راهور، اورژانس، و استانداری که نقش‌های اصلی در اعلام تعطیلی دارند؛ مگر در همین هوا تنفس

نمی‌کنند؟ واقعا احتیاج به این نشست‌ها و تصمیم‌گیری‌های لحظه آخری است؟ آیا نمی‌دانند درصد زیادی از پدر و مادران این شهر، شاغل هستند و نمی‌توانند در چشم بهم زدن، فرد یا افرادی را برای نگهداری فرزند و فرزندان‌شان پیدا کنند. به‌راستی تا کی باید شاهد این عدم هماهنگی غیر مستقیم بین کمیته اعلام تعطیلی و خانواده باشیم؟ مگر جمعه و کیفیت هوای شهر را مشاهده نکرده‌اند؟ مگر پلیس راهور به آنها اطلاع نداد مبادی خروجی شرق و غرب تهران شلوغ بود برای دمی رها شدن از هوای کشنده؟ این همه نابسامانی در اعلام يك تعطیلی که از کفر ابلیس و زهد اسفندیار هم معروف‌تر است نزد معلمان و دانش‌آموزان؛ از چه امری نشأت می‌گیرد؟ کسی نمی‌گوید آموزش تعطیل شود. زیان‌های تعطیلی‌های دوران کرونا را همگان آگاهیم. سرعت کم اینترنت و مهیا نبودن بستر آموزش در شاد و سایر پلت‌فرم‌ها را هم می‌دانیم. ولی سردرگمی بیشمار خانواده‌ها را در روز تعطیلی و اعلان دیر هنگام آن را، کسی نمی‌داند؟ تلفن زدن‌های نصف شب به دوست و آشنا و پدر بزرگ و مادر بزرگ برای نگهداری، دردی است جانکاه. دوستان تصمیم‌گیر لطفاً به این جزییات پیش پا افتاده به زعم‌تان دقت بفرمایید. سخت نیست که به سطح شهر بروید و از بالاترین تا پایین‌ترین نقطه شهر را نظاره کنید و زودتر به خانواده‌ها و دانش‌آموزان، اطلاع دهید. کردار سختی نیست اینگونه بودن. همیشه دیر تصمیم گرفتن به صواب نیست. برخی وقت‌ها زود تصمیم گرفتن ثوابش بیشتر است. گویا چاره‌ای نداریم که دلخوش باشیم به گفته شهردار تهران که گفتند در آینده نزدیک این شهر از آلودگی و ترافیک خداحافظی خواهد کرد و صبح بدون آلودگی و ترافیک را در تیر روزنامه‌ها خواهیم دید...!

منبع: روزنامه اعتماد 12 آذر 1402 خورشیدی □□